

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΤΥΡΙΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΗΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15.—Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16.—Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

Τ Ε Λ Ο Σ .

Τόκα λοιπόν . . ἐτέλειωσε τοῦ Ἀραμπῆ τὸ δρᾶμα !
Ὡ τῶν Ἑγγλέζων θαύματα καὶ θαυμαστὴ ταχύτης !
ὅ,τι προεῖπα ἔγινε ἀμέσως κατὰ γράμμα,
μωρὲ μὰ λὲς καὶ ἤμουνα μετὰ Χριστὸν προφῆτης.
Ἴδου ὁ Ἀχμετ Ἀραμπῆς μὲ ὄλο του τ' ἀσκέρι
καταφιλεῖ τῶν Βρεττανῶν τὸ σιδερένιο χέρι.

Ζήτην λοιπόν ὁ φίλος μου σὶρ Γάρνερ Οὐολσλέϋ !
Ζήτην τὰ τέκνα τοῦ Τζῶν Μπούλ μὲ ὄλη των τὴ λίρα !
καὶ κάθε φιλελεύθερος ἀπὸ καρδιᾶς ἄς κλαίη
τοῦ πολεμάρχου Ἀραμπῆ τὴν μαυρισμένη μοῖρα.
Δὲν μ' ἄκουσε . . πρῶτος ἐγὼ ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ εἶπα,
πῶς θὲ νὰ κάμη μοναχὰ μὲς 'στὸ νερὸ μιὰ τρύπα.

Γιὰ μιὰ σπαλέτα ψεύτικη ἐβγήκε παλληκάρι,
ἐθύμωσε μὲ τὸν Χεδιβὸν γιὰ μιὰ παληογυναῖκα,
γι' αὐτὰ τὰ δυὸ ἐσήκωσε τὸν κόσμον 'στὸ ποδάρι,
καὶ ἐφαντάσθη τρύπαια καὶ τάφους εἰς τὴ Μέκκα.
Τὸν φούσκωσε μὲ σχέδια μεγάλα καὶ ὁ Σουλτάνος,
καὶ ἐβαπτίσθη Ζίγγις Χάν, Μωάμεθ, Ταμερλάνος.

Ἄλλ' ὅμως ὅλοι οἱ τρελλοὶ δὲν γίνονται μεγάλοι,
δὲν γίνονται τοῦ ἔθνους των σωτήρες ἑξακουσμένοι·
ἢ μένουσιν μὲ τὰ σχέδια μονάχα 'στὸ κεφάλι,
ἢ ἐπὶ τέλους ἔρρισκονται μιὰ μὲρα κρεμασμένοι.
Κι' ὁ Ἀραμπῆς γιὰ λυτρωτῆς τῆς Ἀραπῆς περνοῦσε,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν εἴξευρε γιὰτὶ ἐπολεμοῦσε.

Μαζὶ του ἐσηκώθησαν τῆς Ἀραπῆς τὰ κτήνη,
καὶ ἐφώναζαν γιὰ λευθεριάς κατενθουσιασμένοι,
μὰ μόλις λόγῃ ἤθελε ὁ Ἀγγλος νὰ προτείνη,
καὶ ἀμέσως ἐσκορπίζοντο σὰν μισαποθαμμένοι.
Θαρρῶ πῶς τόσο εὐκόλα δὲν ρίχνει τ' ἄρματα του
λαὸς ποῦ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἐλευθερίαν του.

Ἄλλ' ὅμως τῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσκιος καὶ δὲν φθάνει
ἐκεῖ ὅπου ἀπλόνεται τὸ κράτος τοῦ Προφήτη,
ἐκεῖ ὅπου λατρεύεται τὸ ἅγιο Κοράνι,
καὶ εἰς τοὺς ἀπίστους θάνατον ὁ Οὐλεμας κηρύττει.
Κι' ἂν ἠλεκτρίση 'λευθερίαν τὴν στήθειά τοῦ Ἀράπη,
θὰ ἦναι μαύρη, βάρβαρος, μὲ βούρδουλα σατράπη.

Ἐλευθερίας δὲν ζητεῖ ἡ πρόοδος βερβάρους,
καὶ κάθε ψευδελεύθερος ἐμπρὸς τῆς πέφτει θύμα·
καὶ ἂν κτυπᾷ καὶ λούζεται εἰς αἵματος χεῖμαρρους,
δὲν θέλει ν' ἀπαντᾷ φραγμούς εἰς τὸ γοργό τῆς βῆμα.
Καὶ τώρα, Ἄχμετ Ἀραμπῆ, ἴσῃ φοῦρκα ἂν πεθάνης,
φαντάζομαι ταλαίπωρε, τί λείψανο θὰ κάνης.

Ἄς ἔλθῃ ὁ Σουλτάνος σου, ὁ κύριος Χαμίτης,
κί' ἀπὸ τὰ χέρια ἂν ἔμπορῇ, τῶν Ἄγγλων ἃς σὲ σώσῃ·
δὲν σὲ γλυτόνει καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Προφήτης,
γιατὶ ὁ Γάρνερ εἰμπορεῖ κί' αὐτὸν νὰ παλουκώσῃ.
Ὁ Πατισᾶχ σοῦ τᾶκαμε, ἀλλὰ κί' ἐκεῖνος μένει
σὺν χάχας μὲ τὴν σύμβασιν τὴν μονογραφημένην.

Χαῖρε, ὦ Σίμων, Μάκφερσον, σὶρ Γάρνερ Οὐλοσλέϋ,
χαίρετε, ἄνδρες τῆς ξηρᾶς, ναυτόπαιδα τοῦ στόλου,
χαίρετε, δοῦκες τοῦ Κουνῶ, ξανθόκομοι κί' ὠραῖοι,
ἀλλὰ μὴν τὸ κουνήσετε ἀπ' τὸ Σουῆζ καθόλου.
Ναὶ μὲν, ἡ κόμησσα Λεσσέψ, κί' ὁ κόμης θὰ φουρκίσῃ,
ἀλλ' ὁ ὕψιστος Θεὸς ἃς τοὺς περηγορήσῃ.

Ὡ σύμμαχοί μας, χύνετε ἐδῶ κί' ἐκεῖ στερλίνα·
ἡ δόξα σᾶς χμογελᾷ καὶ στέφανα σᾶς πλέκει,
κί' ἐγὼ γιὰ τὴν ἀγάπη σας ὅλον αὐτὸν τὸν μῆνα
θὰ ἔχω ἴστο τραπέζι μου ἐγγλέζικο μπιφτέκι·
Χειροκρατεῖτε, Ἕλληνες, τῶν φίλων σας τὴ νίκη,
καὶ ρίξτε τὸ ἴστο φαγεῖ καὶ ἴστο κουβαρνταλῆκι.

Souris.

ΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ.

Ἡ θερμότερα στιγμή εἰς τὸ θέαμα γαλῆς ἥτις ἐννοεῖ
νὰ παίξῃ μὲ τὸ θῦμα τῆς, πρὶν τὸ ἀποτελειώσῃ, εἶναι
καθ' ἣν ἐκεῖνη μὲν ὑποχωρεῖ, στρογγυλουμένη εἰς σχῆμα
κουλουρίου, ἐνῶ τὸ θῦμα τῆς κατ' ἀρχὰς ἀκίνητον, λει-
πόθυμον ὑπὸ φόβου, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ξεθαρρεύεται,
ἕως ὅτου σκέπτεται ν' ἀποπειραθῇ κινήσιν τινα ὑπεκφυ-
γῆς, ὅποταν τὸ κουλούριον ἐκεῖνο ἐκτυλίσσεται καὶ ἐκ-
τινάσσεται ὀρμητικῶς ὡς βόμβα κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς πον-
τικοῦ.

Τοιαύτην εἰκόνα παρέστησεν ἡ κατὰ τὰς τελευταίας
ἑβδομάδας μονομαχία μεταξὺ τοῦ ἀρχιστρατήγου
τῶν ἀγγλικῶν δυνάμεων Οὐέλσελέη καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ
τῆς ἐν Αἰγύπτῳ στρατοκρατίας Ἀραμπῆ. Ὁ τελευταῖος,
ὅστις εἶχε καταθαμβηθῆ ὑπὸ τῆς ἐντὸς ὀλίγων ὥρων κα-
ταλήψεως τῆς Διώρυγος καὶ τῆς ἐν Κασασίν τοποθετή-
σεως τοῦ ἀγγλικοῦ ἀρχηγείου, καὶ ἀπεφάσισε νὰ συμμα-
χευθῇ ὀχυροῦμενος ἐν Τελεκιμπίρ, ἀφῆνης ἀνεθάρρῃσεν
ὑπὸ τῆς συνοχῆς τοῦ Οὐέλσελέη, ἐτόλμησε νὰ ἐξέλθῃ
τῆς τρύπας του, νὰ στήσῃ τὰ ματάκια του μέχρι τῆς
σκηνῆς τοῦ Ἀγγλοῦ ἀρχιστρατήγου, νὰ μυδροβολήσῃ

τὰ πρὸ ποδῶν του, ὅτε ἐν ἀπροσδοκίῳ ὁρμῇ ὁ ἡσυχά-
ζων Οὐέλσελέη ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Τελεκιμπίρ, τὸ κυ-
ριεῖται ἐν πεισματώδει μάχῃ, προχωρεῖ εἰς τὸ Ζαγκαδζικ,
δίωκει καὶ ἐκεῖθεν τὸν Ἀρχιάραβα, κυριεῖται τὸ Μπελμπίς,
τὸν κυνηγᾷ μέχρι Καίρου, καταλαμβάνει τὴν πρωτεύου-
σαν, συλλαμβάνει τὸν Ἀραμπῆ, διαλύει τὴν στάσιν, δέ-
χεται τὴν ὑποταγὴν πόλεων καὶ ἐπισημοτήτων, καὶ κη-
ρύσσει τὴν λῆξιν τῆς αἰγυπτιακῆς Ἰλαροτραγωδίας, ἐν
διαστήματι ἐνὸς μηνὸς περίπου, ἐπὶ κεφαλῆς μόλις τρια-
κοντακισχιλίων ἀνδρῶν, ἐναντίον τριπλασίων ἐχθρικῶν
δυνάμεων, ἐν χώρᾳ ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὸν διακειμένη, ὑπὸ
κλῆμα πολέμιον, ἥλιον ἀποκτείνοντα, νέφη μυῶν, παρὰ
τὸν Νεῖλον ἀπειλοῦντα πλημμύρας, ἐπὶ καιούσης ἀμμου,
μὲ τὴν Διώρυγα τοῦ Γλυκοῦ Νεροῦ δηλητηριασμένην,
κινδύνους ἐκρήξεως χολέρας, ἀνευ οὐδεμιᾶς συνδρομῆς ἐκ
μέρους τοῦ ἀντιβασιλέως, μὲ πολλοὺς τῶν ὑπουργῶν του
κρύφα συνενουομένους μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐνῶ ἀκόμη
ὁ πονηρὸς λόρδος Δούφερν ἐδίσταζε νὰ ὑπογράψῃ τὴν
στρατιωτικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Τουρκίας.

Τόση ταχύτης ἐν μέσῳ τοιούτων προσκομιμάτων καὶ
κατ' ἐχθροῦ ὄχι εὐκαταφρονήτου, ἡδύνατο νὰ εἶναι ἐπί-
φθονος καὶ μεταξὺ τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν δυνάμεων
τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης. Εἶναι ἀδύνατον αἱ ἀθροιστι-
καὶ αὐταὶ νίκαι τῶν Ἀγγλων νὰ μὴ γεννήσωσιν ἐκπλη-
ξιν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην· εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ συντε-
λέσωσιν εἰς γέννησιν νέας στρατιωτικῆς δόξης, ἂν ὄχι
ἰσαμιλλωμένης πρὸς τὴν τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ δόξης ἐπί-
σης δροσερᾶς καὶ δημοτικωτάτης. Εἶναι ἀδύνατον νὰ
μὴ ἀναλάβῃ ἡ Ἀγγλία θέσιν ἐπίσης ὑπεροχῶν ἐν τοῖς
ἡπειρωτικοῖς πράγμασι τῆς Εὐρώπης, ὡς ἡ τῆς Αὐстро-
γερμανίας ἀπ' ἐνὸς καὶ τῆς Ρωσσίας ἀπ' ἑτέρου. Ὁ ἀν-
τίκτυπος τοῦ αἰγυπτιακοῦ κτύπου ἔσται γενικός. Θὰ
τὸν αἰσθανθῶσι παντοῦ. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ ἄρῃ τις
διὰ μιᾶς τὴν διπλωματικὴν αὐλαίαν καὶ νὰ προσβλέψῃ
εἰς τὰ ὀπισθοσκήνια, θὰ ἴδῃ πρόσωπα ὠχρὰ, μορφὰς
σκεπτικᾶς, μελαγχολίαν, φόβους, σχεδὸν ἀπόγνωσιν. Ἡ
Γαλλία θὰ αἰσθανθῇ ὅλον τὸ ρίγος τοῦ πείσματος καὶ
τῆς μεταμελείας. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ μοιρασθῇ αὐτὴ
τὴν νίκην, πόσον θ' ἀνελάμβανεν ἐκ τῆς ἀφανεύσεως. Ἡ
Ἰταλία, ἡ μετὰ τόσου κωμικοῦ πείσματος ἀντιπρά-
ξασα ἐναντίον τῆς ἀποκλειστικῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐνεργ-
είας, θὰ δαγκάσῃ τὰ χεῖλη τῆς μέχρις αἵματος.
Ἡ Τουρκία βεβαίως θὰ προβῇ μέχρι κολάφων κατὰ
τοῦ ἰδίου τῆς προσώπου, μέχρις κτυπημάτων τῆς χον-
δρῆς κεφαλῆς τῆς κατὰ τοῦ πρώτου τοίχου ὃν θὰ εὐ-
ρισκεν. Ἡ Ρωσία, ὡς κυρία ἀντίζηλος τῆς Ἀγγλίας
ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ, θὰ ζητήσῃ πῶς νὰ ἐλαττώσῃ
διπλωματικῶς τὰ πολεμικὰ τρόπαια τῶν Ἀγγλων. Ἡ
Αὐστρία θὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἡ ἐκστρατεία αὕτη εἶναι κυ-
ρίως ἔργον ἐκείνου ὅστις ὅταν εἶδεν τὰς τόσον κα-
ταφανεῖς ὀρέξεις αὐτῆς διὰ τὴν Θεσσαλοίκην τῆς ἐξε-
φώνησε τὸ ἠχηρὸν ἐκεῖνο: Κάτω τὰς χεῖρας! Ὡς δὲ νὰ ἔ-
παιξεν ἡ Τύχη τὸ πρῶτον πρόσωπον εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ
δράμα, ταῦτοστιγμῆ ὁ τηλεγράφος ἀνήγγειλε τὰς ἀθρόας
μάχας καὶ νίκας τοῦ Οὐέλσελέη μὲ τὴν ἀσθένειαν τοῦ
Βίσμαρκ καὶ τὴν πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἀνικανότητα!